พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
พ.ศ. ๒๔๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๗
เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งองค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๔๙๗"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"องค์การ" หมายความว่า องค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

"กิจการไฟฟ้า" หมายความรวมถึงกิจการขนส่ง กิจการภาพยนตร์

"พนักงาน" หมายความว่า พนักงานขององค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการขององค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการขององค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นองค์การหนึ่ง เรียกว่า "องค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค"

มาตรา ๕ องค์การมีสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในจังหวัดพระนคร และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่ใด ภายในราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา ๖ องค์การมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) อำนวยบริการแก่รัฐและประชาชนในกิจการไฟฟ้าในส่วนภูมิภาค

(๒) ประกอบธุรกิจอันเกี่ยวกับการผลิตกระแสไฟฟ้าและธุรกิจที่ต่อเนื่อง หรือใกล้เคียงกับกิจการไฟฟ้า ตลอดจนการถ่าย ทำ ฉายภาพยนตร์ และโฆษณา

มาตรา ๗ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวในมาตรา ๖ ให้องค์การมีอำนาจรวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ ครอบครองที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ มีทรัพยสิทธิต่าง ๆ สร้าง ซื้อ ขาย เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม จัดหา จำหน่าย แลกเปลี่ยน โอน และรับโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งที่ดิน ทรัพย์สินอื่น ๆ หรือสิทธิ และรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ และดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการไฟฟ้า

(๒) ให้บริการต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจการไฟฟ้า เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์ เครื่องใช้ และเครื่องบริการต่าง ๆ

(๓) กำหนดอัตราค่ากระแสไฟฟ้า ค่าบริการ และค่าดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ของกิจการไฟฟ้า และจัดระเบียบเกี่ยวกับวิธีชำระค่าต่าง ๆ ดังกล่าว

(๔) จัดระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้กระแสไฟฟ้า บริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการไฟฟ้าขององค์การ

(๕) ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าในโรงงานต่าง ๆ รวมทั้งการรับซื้อ จำหน่าย และติดตั้งเครื่องไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าด้วย

(๖) ทำการขนส่งคนและสิ่งของด้วยยานพาหนะทางบกที่ใช้กำลังไฟฟ้าเป็นปัจจัยสำคัญ หรือใช้เชื้อเพลิงอื่น ทั้งนี้จะต้องใช้รางหรือไม่ก็ตาม

(๗) ทำการขนส่งคนและสิ่งของด้วยยานพาหนะทางน้ำ เพื่อเชื่อมสายการขนส่งด้วยยานพาหนะที่ใช้กำลังไฟฟ้าหรือเชื้อเพลิงอื่น

(๘) กำหนดอัตราค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่าบริการและค่าภาระอื่น ๆ ในการขนส่ง ตาม (๖) และ (๗)

(๙) ตั้งโรงซ่อม และรับซ่อมเครื่องจักรกล เครื่องยนตร์ และเครื่องไฟฟ้าทุกชนิด

(๑๐) ร่วมการงาน หรือสมทบกับบุคคลอื่น ๆ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการขององค์การ รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลใด ๆ

(๑๑) กู้ ยืม ให้กู้ ให้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคล หรือด้วยทรัพย์

(๑๒) ส่งเสริมกิจการไฟฟ้าทั่วไป

มาตรา ๘ ให้กำหนดทุนขององค์การเป็นจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบล้านบาท โดยรัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิมห้าล้านบาท จากงบประมาณรายจ่ายวิสามัญลงทุนประจำปี พ.ศ. ๒๔๙๗ ประเภทบูรณะการไฟฟ้า

มาตรา ๙ เงินสำรองขององค์การให้ประกอบด้วย เงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เผื่อขาด เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

มาตรา ๑๐ ให้องค์การเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบของคณะกรรมการ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการขององค์การ และเพื่อประโยชน์ในการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานมาชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือให้ทำรายงานขึ้นได้

มาตรา ๑๒ เรื่องที่จะต้องเสนอไปยังรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีตามความในพระราชกฤษฎีกานี้ ให้นำเสนออธิบดีกรมโยธาเทศบาลเพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อบริหารกิจการ ประกอบด้วยประธานกรรมการ ผู้อำนวยการซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่คน แต่ไม่เกินหกคน

มาตรา ๑๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินกิจการขององค์การ ดังต่อไปนี้

(๑) วางนโยบาย และควบคุมดูแลโดยทั่วไป

(๒) วางระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารกิจการต่าง ๆ ขององค์การ

(๓) ดำเนินกิจการตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗

(๔) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือน การ

ถอดถอน และระเบียบวินัยของพนักงาน ตลอดจนกำหนดอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือน และค่าจ้างของพนักงาน

(๕) กำหนดอัตรามาตรฐานค่ากระแสไฟฟ้า ค่าบริการ และค่าดำเนินธุรกิจต่าง ๆ

(๖) ภายในอัตรามาตรฐานตาม (๕) กำหนดค่ากระแสไฟฟ้า ค่าบริการ และค่าดำเนินธุรกิจต่าง ๆ เฉพาะท้องที่แต่ละแห่งเป็นครั้งคราวตามเหตุการณ์

(๗) กำหนดอัตราค่าขนส่งโดยยานพาหนะทางบกและทางน้ำขององค์การที่จัดขึ้น

(๘) กำหนดอัตราเงินสะสมของผู้อำนวยการและพนักงาน และวางระเบียบการจ่ายคืนเงินสะสม

ค่ากระแสไฟฟ้า ค่าขนส่ง และค่าอื่น ๆ ซึ่งคณะกรรมการกำหนดตามความใน (๕) (๖) และ (๗) ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อนจึงใช้บังคับได้ และต้องประกาศล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้ประชาชนทราบ

ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารกิจการต่าง ๆ ที่คณะกรรมการวางขึ้นตามความใน (๒) นั้น ถ้ามีข้อจำกัดอำนาจ

ผู้อำนวยการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้รัฐมนตรีประกาศระเบียบข้อบังคับที่มีข้อจำกัดนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ ประธานกรรมการ กรรมการ และผู้อำนวยการต้องมีสัญชาติไทย และมีความรู้และความชัดเจนเกี่ยวกับการไฟฟ้า การขนส่ง วิศวกรรม พาณิชยกรรม การเศรษฐกิจ หรือการเงิน

มาตรา ๑๖ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ต้องห้ามมิให้เป็นประธานกรรมการ หรือกรรมการ คือ

(๑) มีส่วนได้เสียในสัญญากับองค์การ หรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การ ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดของห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น

(๒) เป็นพนักงาน

มาตรา ๑๗ ให้ประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่สำหรับกรรมการนั้น ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสองปี ให้ออกจากตำแหน่งกึ่ง

หนึ่ง โดยวิธีจับสลาก ถ้าจะแบ่งออกให้ตรงเป็นกึ่งหนึ่งไม่ได้ เศษของกึ่งหนึ่งให้ปัดทิ้งเสีย

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรรคก่อน หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการและกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นรักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการและกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกก็ได้

มาตรา ๑๘ ประธานกรรมการและกรรมการย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระตามความในมาตรา ๑๗ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) มีลักษณะต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระ ให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการเข้าแทน แล้วแต่กรณี

ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เข้าแทนนี้ย่อมอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการ ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการได้รับเงินเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๐ ผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับองค์การ หรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การ ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดของห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น ต้องห้ามมิให้เป็นผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๑ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่บริหารกิจการขององค์การให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และให้มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานทุกตำแหน่ง

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการขององค์การ

มาตรา ๒๒ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้กระทำการในนามขององค์การ และเป็นตัวแทนขององค์การ และเพื่อการนี้ผู้อำนวยการอาจมอบอำนาจให้ตัวแทนขององค์การที่ได้ตั้งขึ้นตามมาตรา ๕ หรือบุคคลใด ๆ ปฏิบัติกิจการเฉพาะอย่างแทนได้ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีระเบียบข้อบังคับซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๑๔ วรรคท้าย กำหนดไว้ว่า นิติกรรมใดผู้อำนวยการจะทำได้ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการก่อน นิติกรรมนั้นผู้อำนวยการทำขึ้นโดยมิได้รับความเห็นชอบดังกล่าว ย่อมไม่ผูกพันองค์การ เว้นแต่คณะกรรมการจะได้ให้สัตยาบัน

มาตรา ๒๓ ผู้อำนวยการมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อนขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตลอดจนลงโทษทางวินัยแก่พนักงาน ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการวางไว้ แต่ถ้าพนักงานเช่นว่านั้นเป็นพนักงานชั้นที่ปรึกษา ผู้

เชี่ยวชาญ หรือชั้นหัวหน้ากองต่าง ๆ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารกิจการขององค์การ โดยไม่แย้ง หรือขัดต่อนโยบายและระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการวางไว้

มาตรา ๒๔ เมื่อผู้อำนวยการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานคนหนึ่งขึ้นเป็นผู้ทำการแทนผู้อำนวยการชั่วคราว และให้นำมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้ทำการแทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการขององค์การ

มาตรา ๒๕ ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดเงินผลประโยชน์ตอบแทนแก่ประธานกรรมการและกรรมการ

ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ และพนักงานอาจได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๖ ในการดำเนินกิจการขององค์การ ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและของประชาชน

มาตรา ๒๗ องค์การจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้

(๑) สร้างกิจการไฟฟ้าแห่งใหม่

(๒) เลิกกิจการไฟฟ้าที่ดำเนินการอยู่

(๓) ทำการขนส่งคนและสิ่งของโดยยานพาหนะทางบกที่ใช้กำลังไฟฟ้าเป็นปัจจัยสำคัญ หรือใช้เชื้อเพลิงอื่น ทั้งนี้จะต้องใช้ร่างหรือไม่ก็ตาม

(๔) ทำการขนส่งคนและสิ่งของโดยยานพาหนะทางน้ำ เพื่อเชื่อมสายการขนส่ง ด้วยยานพาหนะที่ใช้กำลังไฟฟ้าหรือเชื้อเพลิงอื่น

(๕) เลิกกิจการใดกิจการหนึ่งในข้อ (๓) หรือ (๔)

(๖) เพิ่มหรือลดทุน

(๗) กู้ ยืมเงินเป็นจำนวนเกินกว่าสามล้านบาท

(๘) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์

(๙) การร่วมการงานหรือการสมทบกับบุคคลอื่น ๆ

เพื่อประโยชน์แห่งกิจการขององค์การ รวมทั้งการ ข้าเป็นหุ้นส่วน หรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลใด ๆ

มาตรา ๒๘ ข้อบังคับดังกล่าวในมาตรา ๒๗ (๒) ต้องเสนอรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณา และให้ความเห็นชอบ ในระหว่างที่อยู่การพิจารณาของรัฐมนตรีนั้น ให้ใช้ข้อบังคับนั้นไปพลางก่อน และถ้ารัฐมนตรีไม่ให้ความเห็นชอบข้อบังคับดังกล่าวเป็นอันใช้ไม่ได้ต่อไป แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระทั่งกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่างที่ใช้ข้อบังคับนั้น

มาตรา ๒๙ ให้องค์การจัดทำงบประมาณประจำปี และให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๓๐ รายได้ขององค์การได้รับจากการดำเนินกิจการให้ตกเป็นขององค์การสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินกิจการ ค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา และเงินสมทบกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์

ผู้ปฏิบัติงานในองค์การและครอบครัว เงินผลประโยชน์ตอบแทนและเงินรางวัลตามมาตรา ๒๕ เงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เผื่อขาด เงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองไถ่ถอนหนี้ และเงินลงทุนตามงบลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบ ตามความในมาตรา ๒๔ แล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

แต่ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับรายจ่ายดั่งกล่าว นอกจากเงินสำรองที่ระบุไว้ในวรรคสอง และองค์การไม่สามารถหาเงินจากทางอื่น รัฐบาลจ่ายเงินให้องค์การเท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานในปีที่ล่วงแล้วขององค์การ พร้อมด้วยคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการโครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๓๒ ให้พนักงานมีสิทธิอุทธรณ์เกี่ยวกับคำสั่งลงโทษได้ ตามระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๓ ให้องค์การจัดให้มีกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในองค์การและครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่งประสพอุบัติเหตุ เจ็บป่วย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

การจัดให้ได้มาซึ่งกองทุนดั่งกล่าวในวรรคก่อน การกำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุน และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ระเบียบข้อบังคับดั่งกล่าวในวรรคก่อน ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๓๔ ให้องค์การวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้อง แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีลงรายการ

(๑) การรับและจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่ตามจริง และตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบและตรวจบัญชีและการเงินขององค์การ

มาตรา ๓๖ ผู้สอบและตรวจบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ขององค์การ เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ และบุคคลใด ๆ ในองค์การ

มาตรา ๓๗ ผู้สอบและตรวจบัญชีต้องทำรายงานผลของการสอบและตรวจบัญชีเสนอคณะรัฐมนตรี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชี และให้องค์การโฆษณารายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น แสดงงบดุลย์ บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ซึ่งผู้สอบและตรวจบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๓๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากเทศบาล อำเภอ ตำบล บางแห่งยังไม่มีไฟฟ้าใช้ เพราะเทศบาลหรือท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่สามารถจะจัดให้มีขึ้นได้ การไฟฟ้านี้เป็นกิจการสาธารณูปโภคอันจำเป็น อำนวยความผาสุก ความสะดวกสบาย และความปลอดภัยต่อสาธารณชน ทั้งเป็นการส่งเสริมให้ประเทศชาติและท้องถิ่นเจริญวัฒนาถาวร จึงเห็นควรที่จะให้มีการไฟฟ้าทุกเทศบาล ทุกอำเภอ และตำบล โดยจัดตั้งองค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค องค์การนี้ควรตั้งขึ้นเป็นองค์การกลาง มีสำนักงานอยู่ในกรุงเทพ ฯ โดยดำเนินกิจการเฉพาะการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ด้วยเหตุนี้จึงเห็นควรตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น.